24ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 6558 — 2 ՕԳՈՍՏՈՍ 1907 — ՀԻՆԴՇԱԲԹԻ 6 ՐԻՃԻՊ 1325 — 15 AOUT 1907 — 24me année № 6558

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

10 փարա — 10 PARAS

«ԱՐԵՒԵԼՔ»
ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՕՅԱՃԵԱՆ
Կ. ՊՈԼԻՍ, ՂԱԼԱԹԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Կ. ՊՈԼՍՈՑ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 80 Գրօ.
» » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 45 »
ԳԱՒԱՌՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 103 »
» » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 60 »
ՕՏԱՐ ԵՐԿԻՐՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 25 Ֆրք.
» » » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 20 »
ԹՂԹԱՏԱՐԻ ՆԱԽՔԸ ՄԵՐ ՎՐԱՅ

آروه‌لك
ارمنیجه یوی و سیاسی غزته
صاحب امتیازی قره‌کین بویادجیان
درعلیه غلطه

"ARÉVELK"
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur-Propriétaire
KARÉKIN BOYADJIAN
Conslple, Galata

ՊՈՒՏՏԱ ԵՒ ՊՈՒՏՏԱՅԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

Ջ. եւ վերջ

Պուտտայի մահը. — Ամենուրէք մը Պուտտայականութեան պատմութեան վրայ. — Քրիստոնէութիւն և Պուտտայականութիւն. — Պուտտայականութեան հերձուածները և անկումը. — Մահմետականութիւն և Հինաեանութիւն. — Հարաւային և հիւսիսային Պուտտայականութիւն. — Պուտտայականութեան հերձուածները. — Պուտտայականութեան հետ ուշագրաւ նմանութիւններ ունի։ Երկու կրօններու աշխարհահռչակ հաստատիչներն ալ հիմնուած են կրօն, փրկագործութեան վրայ։ Երկու կրօններն ալ իրենց վանական և այլ հաստատութիւններով, դէպքով և ձգտումներով, ինչպէս նաև քահանայական դասակարգութեան մը գոյացմամբ ու հաստատութեան մը գործունէութեամբ ու հաստատութեան մը գործունէութեամբ ու պայքարներով կը նմանին։ Ամէնէն առաջ Պուտտայի ծննդեան և առաքելութեան չուրջ, արեւելեան բազմաթիւ երեւակայութիւնն ու հրաշապատումի նկատմամբ եղած մոլեգին սէրը այնպիսի առասպելներ հնարեց, որոնք պատմական ճշմարտութիւնը բոլորովին մթագնելու չափն ունէին։ Պուտտայի ծննդեան մասին եղած առասպելները ամբողջ հատորներ կը լեցնեն։ Պուտտայի մայրը՝ Մահա Նարատա կոյս հռչակուեցաւ և իր զաւակը Պուտտան ծնաւ ա՛յնքան իբր ամբոխին արգասաւորուելով, այլ Պոտիսադդային, որ յետագայ դարերու Պուտտայականութեան ընդունուած բազմաթիւ երկնքներէն մէկուն մէջ կ՚ապրէր։ Սպիտակ փիղի ձեւով իջաւ ան Մահայի վրայ, որ ոսկիէ սենեակի մը մէջ կը քնանար։ Մարգարէները և նախ երեք ու յետոյ բազմաթիւ Պուտտաները ընդունեցին, որոնք այլեւայլ ժամանակներ իջած էին երկրագունիս վրայ։ Պուտտա որ կ՚արհամարհէր երկրաւոր փառքն ու հարստութիւնը, չէր կընար ինք աստուածային պաշտամունք պահանջել, կամ ինքզինքը աստուածացընելու մտածումներ ունենար։

Պուտտայի համար գերադոյն էութիւնը Տամման էր, որ երկրի տէրը, իսկ «Տամմա (ճշմարտութիւն կամ յատկութեան կանոնաւորութիւնը) հաճելի է իր սկզբնաւորութեամբ, վախճանով, հոգւով և մարմնով»։ Պուտտա երբէք ինքզինքը անխախտ, կատարեալ, անմեղ, աստուած չի համարիր և ինքզինքին աստուածային զօրութիւն չէ վերագրած։ Ան կ՚ուզէ ուրիշներուն օրինակ ըլալ կատարելութեան, իմաստութեան և մարքութեան ձգտելով։ Պուտտա ընդհակառակը յաճախ կը չեշտէ իր տկար, անցաւոր և ցաւագար մարդ ըլալը։ Ինչպէս յիշուեցաւ, Պուտտա չէր սիրեր հրաշք գործել, բայց անոր հետեւողները ո՛չ միայն զայն մեծ հրաշագործ կը համբերին, այլ անոր գործած առաքինութիւնները իբր հրաշալի զօրութիւններ կ՚ընծայէին։ այսպէս օր. անոր գործած ցուպը 100 մարդ տեղէն չկրնար վերցնել։ Պուտտա անդուլա չաս աւելի խիստ լեզուով կը գտատպարտէր հրաշամոլութիւնը, եթէ գիտնար որ մահուընէն երեք դար ետքը իր գործածած առարկաներուն աստուածային երկրպագութիւն պիտի մատուցուէր։ Պուտտայի ժամանակակիցներն և անոր անմիջական աշակերտներն ու հետեւողներն ալ զայն իբր կատարեալ մարդասէր, ազնիւ և առաքինի մարդ կը համարին, ուրիշ այնպէս՝ ինչպէս Դպաոն կամ Քոնֆուչին, Սոկրատը կատարեալ փիլիսոփայ և մարդ կը սեպեն։

Պուտտայի մահը ամէն պարագայի մէջ Պուտտայական համայնքի զարգացման մեծ վտանգ կը սպառնար։ Անոր հեղինակութիւնը ունեցող հոգեւոր պետ մը անկարելի էր գտնել, և թէեւ դարեր չարունակ հոգեւոր պետեր նշանակուեցան, բայց ամէն կողմ տարածուած համայնքին կրօնական գործերը վանականներէն կատարուելու էին, որոնք երկար ժամանակ իշխանութիւն մը կազմեցին։ Պուտտայականութեան երկու հատուածներուն՝ Հինաեանա, հարաւային և հիւսիսային Պուտտայականք։ Հարաւային Պուտտայականութիւնը, Մահաեանա, տարածուեցաւ Հնդկաստանի և Սէյլանի մէջ, հիւսիսայինը Դիպէդին, Մոնկոլիայի, Չինի, Ճափոնի և Ճաւայի մէջ։ Մինչեւ Քրիստոնէութեան 4րդ դարը Պուտտայականութիւնը կրցաւ սիրող դիրք ունենալ Հնդկաստանի մէջ, սակայն յաջորդ դարերու մէջ պարտուեցաւ Պրահմանականութենէ և իսկաւ։ Պուտտայի ծննդեանդը Պուտտայականութեան համար կոքսուած էր։ Պուտտայի 28րդ յաջորդը 526 թուին սպիտակեցաւ Հնդկաստանէն Չին փոխադրուիլ, ուր մնացին նաև անոր յաջորդները։ Չինի մէջ Պուտտայականութիւնը ծաղկեցաւ մինչեւ Ը. դար, երբ վանականները այնքան բազմցան որ ընտանեկան կեանքին սպառնացին և Չինու կառավարութիւնը միջոցներ ձեռք առաւ՝ արդէն բարեյաջող ընկած Պուտտայականութեան տեղ Քոնֆուչիոսի կրօնը տարածելու համար։ Իններորդ դարուն մէկ 4600 վանքեր գոցուց Չին և 260,000 կուսակրօն վանականներ ազնարհական դասին ու ամուսնացան։ Տասներորդ դարուն մէջ 30,000 տաճարներ գոցուեցան։ Բայց այսպէս ընկած և զրկուած Պուտտայականութիւնը պահուեցաւ միայն Դիպէդի մէջ, ընկոյզ և արտաքին հաղորդակցութենէն կարուած բարբարոս ժողովուրդին մէջ։ Պուտտայականութեան երկու այլասերումներն են Մանդրայականութիւն (Mantrisme) և Թանդրայականութիւն (Tantrisme)։ Առաջինը աղօթքի վարժութիւնները (Մանդրա) և կախարդութեամբ, իսկ երկրորդը երդմնեցուցչական քանաձեւերով (Դանդրա) զարդարուն են, երկուքն ալ բազմաստուածական կրօններ՝ կռոց ու կռապատ զգայականութեամբ։ Դիպէդի և Մոնկոլիայի մէջ այս աղանդները չատ տարածուելուն և վերջապէս Ճնուիդ տուին Լամայականութեան, որուն հոգեւոր պետը, Տալայի Լամա, մարմնացեալ Պուտտա կը համարուի։ Դիպէդեան Պուտտայականութեան մէջ բազմաստուածութեան, համաստուածութեան, միաստուածութեան և նոյնիսկ քրիստոնէական Երրորդութեան գաղափարը ձուլուած են։ Բարոյական ուսակէտով ալ Պուտտայականութիւնը զգալի անկում ունեցաւ։ Ամէնէն աւելի բարոյական զեղծումի պատճառ դարձաւ մուրիութիւնը։ Պուտտայի վախճանէն անմիջապէս ետքը բազմաթիւ վանականներ ազնարհիկ զուարճութեանց ետեւ կ՚ինան և կոչտերու հետ ապօրինի յարաբերութեան մէջ մտան։ Նախնական Պուտտայականութեան աղուաղուժը սահկան ամէնէն աւելի կ՚երեւայ պայտանքի մէջ։ Պուտտայի պարզ կրօնը հետեզհետէ ճոխացաւ ծէսերով, սուրբերու և նշխարներու պաշտամունքով, հանդիսաւոր թափօրներով, ուխտագնացութիւններով, դանգակներով, թմբուկներով, ձոն ղեմեաներով, տաճարի զարդարանքով, ծոմապահութեամբ և լուսցումներով, նուիրապետութեամբ եւն։ Այսքան եղծուած է ան ազդի Պուտտայականութիւնը։ Միայն խումբ մը զարգացեալ Պուտտայականներ ցանելով կը դիտեն հրնդիկ մեծ փիլիսոփային հիմած կրօնին ազդի ձեւը։ Այս ամէնքը Պուտտայի, կըրնայ այս մեծ հիմնադրին արժէքը երբեք չեն նուազեցներ և Պուտտա կը մնայ հանուր մարդկութեան ամէնէն մեծ բարեբարներէն և իմացականութիւններէն մէկը։

ՏՕՔԹ. Յ. ԹՕՔՄԵԱՆ

ԿՐԹԱԿԱՆ ԳՈՐԾԸ
ՄԱՐԶՈՒԱՆՈՒ ՄԷՋ

Իրավակ Թղթակիցներու կողմէ Մարզուանէն խմբ. քաղրութեանս ուղղուած նամակներէ կը քաղենք հետեւեալ տեղեկութիւնները տեղւոյն կրթական գործերուն վրայ.—

Մարզուանի հայ համայնքը վերջին քանի մը տարիներու մէջ կարողացած է կրթասէր ժողովուրդի մը համբաւը չհնել՝ դէպի դպրոցական գործը ցոյց տուած իր աւազ վերաբերմունքներովը։ Չանացած է տարուէ տարի աւելի ոյժ տալ երկտեղ դպրոցներուն բարւոքման և բարձրացման, առաջին առնելով նիւթական դժուարութիւնները, որոնք աւելի ծանր կը կշռէին 1904ին պատահած հրդեհէն ի վեր, որ փոչեացուցած էր եկեղեցական հասարաքեր կալուածներէն 20ի չափ խանութ, արձան եւն., զորս չանաց մէկ կողմէն չնհել դրամական զոհողութիւններով, և միւս կողմէն պահել դպրոցը բարւոք վիճակի մը մէջ։ Հոս կ՚արժէ յիշատակել աղնիւ ջանքերը առաջնի. տեղապահ Դեր. Տ. Սահակ վրդ.ի, որ իր ջերմ գործունեութեամբ կազմուած Խառն ժողովի մը մէջ, ուր երկու կողմի տեղակալիները կարդացուելէ վերջ, մասնաւոր քննութեան կը կանչուին տեղական կազմիրը ատորագրող ուսուցիչները, որոնք ի ներկայութեան տեսչի, կը թուին այն բոլոր թերութիւնները, անհոգութիւնները, որով պատճառ եղած է դպրոցին անկման։ Տեսուչ և Հոգաբարձութիւն կը ջանան ջրել եղած առարկութիւնները, գանգատները, և բուռն ճիգեր կը թափին արդարացնելու իրենք զիրենք։ Երեք ժամ տեւող քննութիւններէ վերջ, նամակ կ՚ուղարկուի ծնողներուն, որոնք կը հրաւիրուին ներով (Մանդրա) և կախարդութեամբ, իսկ երկրորդը երդմնեցուցչական քանաձեւերով (Դանդրա) զարդարուն են, երկուքն ալ բազմաստուածական կրօններ՝ կռոց ու կռապատ զգայականութեամբ։ Դիպէդի և Մոնկոլիայի մէջ այս աղանդները չատ տարածուելուն և վերջապէս Ճնուիդ տուին Լամայականութեան, որուն հոգեւոր պետը, Տալայի Լամա, մարմնացեալ Պուտտա կը համարուի։ Դիպէդեան Պուտտայականութեան մէջ բազմաստուածութեան, համաստուածութեան, միաստուածութեան և նոյնիսկ քրիստոնէական Երրորդութեան գաղափարը ձուլուած են։ Բարոյական ուսակէտով ալ Պուտտայականութիւնը զգալի անկում ունեցաւ։ Ամէնէն աւելի բարոյական զեղծումի պատճառ դարձաւ մուրիութիւնը։ Պուտտայի վախճանէն անմիջապէս ետքը բազմաթիւ վանականներ ազնարհիկ զուարճութեանց ետեւ կ՚ինան և կոչտերու հետ ապօրինի յարաբերութեան մէջ մտան։ Նախնական Պուտտայականութեան աղուաղուժը սահկան ամէնէն աւելի կ՚երեւայ պայտանքի մէջ։ Պուտտայի պարզ կրօնը հետեզհետէ ճոխացաւ ծէսերով, սուրբերու և նշխարներու պաշտամունքով, հանդիսաւոր թափօրներով, ուխտագնացութիւններով, դանգակներով, թմբուկներով, ձոն ղեմեաներով, տաճարի զարդարանքով, ծոմապահութեամբ և լուսցումներով, նուիրապետութեամբ եւն։ Այսքան եղծուած է ան ազդի Պուտտայականութիւնը։ Միայն խումբ մը զարգացեալ Պուտտայականներ ցանելով կը դիտեն հրնդիկ մեծ փիլիսոփային հիմած կրօնին ազդի ձեւը։ Այս ամէնքը Պուտտայի, կըրնայ այս մեծ հիմնադրին արժէքը երբեք չեն նուազեցներ և Պուտտա կը մնայ հանուր մարդկութեան ամէնէն մեծ բարեբարներէն և իմացականութիւններէն մէկը։

ՏՕՔԹ. Յ. ԹՕՔՄԵԱՆ

ԿՐԹԱԿԱՆ ԳՈՐԾԸ
ՄԱՐԶՈՒԱՆՈՒ ՄԷՋ

Իրավակ Թղթակիցներու կողմէ Մարզուանէն խմբ. քաղրութեանս ուղղուած նամակներէ կը քաղենք հետեւեալ տեղեկութիւնները, տեղւոյն կրթական գործերուն վրայ.—

Մարզուանի հայ համայնքը վերջին քանի մը տարիներու մէջ կարողացած է կրթասէր ժողովուրդի մը համբաւը չհնել՝ դէպի դպրոցական գործը ցոյց տուած իր աւազ վերաբերմունքներովը։ Չանացած է տարուէ տարի աւելի ոյժ տալ երկտեղ դպրոցներուն բարւոքման և բարձրացման, առաջին առնելով նիւթական դժուարութիւնները, որոնք աւելի ծանր կը կշռէին 1904ին պատահած հրդեհէն ի վեր, որ փոչեացուցած էր եկեղեցական հասարաքեր կալուածներէն 20ի չափ խանութ, արձան եւն., զորս չանաց մէկ կողմէն չնհել դրամական զոհողութիւններով, և միւս կողմէն պահել դպրոցը բարւոք վիճակի մը մէջ։ Հոս կ՚արժէ յիշատակել աղնիւ ջանքերը առաջնի. տեղապահ Դեր. Տ. Սահակ վրդ.ի, որ իր ջերմ գործունեութեամբ կազմուած Խառն ժողովի մը մէջ, ուր երկու կողմի տեղակալիները կարդացուելէ վերջ, մասնաւոր քննութեան կը կանչուին տեղական կազմիրը ատորագրող ուսուցիչները, որոնք ի ներկայութեան տեսչի, կը թուին այն բոլոր թերութիւնները, անհոգութիւնները, որով պատճառ եղած է դպրոցին անկման։ Տեսուչ և Հոգաբարձութիւն կը ջանան ջրել եղած առարկութիւնները, գանգատները, և բուռն ճիգեր կը թափին արդարացնելու իրենք զիրենք։ Երեք ժամ տեւող քննութիւններէ վերջ, նամակ կ՚ուղարկուի ծնողներուն, որոնք կը հրաւիրուին

—Ներողութիւն չունիք այդ պատգային։

— Աւա՛ղ, ա՛յ։ Ներողութիւն չունիք այդ պարագային, գոչեց Ճուլիա իր սուր ձայնով։

Ու պառաւ կինը սկսաւ հեծկլտալ, փոքր աղջկան մը պէս բարձրաձայն հեծկլտալքներով, որոնք պատռտուելով դուրս կ՚ելլէին այդ սմքած կուրծքէն և Թօշնած հէգ չդիմանալքներէն։

— Օ՜ն, սիրելիս, ա՛յ վաղը պիտի ծախուի և ոչ ալ այսօր։ Դեռ առեն ունինք, ըսաւ Ճանի ողջախոհ քաղցրութեամբ մը, մինչ Թիէնիօ կը բռնէր Ճուլիայի ձեռքերը և համբոյրներով կը ծածկէր զանոնք։

Մխիթարիչ առեն իր նայուածքով կը հարցաքննէր Ճանին։ կարծես ըսել կ՚ուզէր. «Ինչպէս կ՚ըլայ որ իմ հարցումս այդ վիճակին մատնեց զանի։»

— Ուշպուղը գնելու առաջարկ կ՚ընեն մեզի, ըսաւ Ճանի մեղմաձայն, խօսքը տղուն ուղղելով։ Մեծ նոր թռանոցը իր ելեկտրական չարժիչ ուժը կ՚առնէ Լուի ուռանքէն, ինչպէս գիտես։ Մեր տունին պէտք ունինք, գայն քակելու և անոր տեղ մեծերանոցներ չինելու համար։ կը հասկնաս։

— Այս տունը քակէն մի, կրկնեց Թիէնիօ, որուն սիրտն դէմքը դէմ դէմ դէպի դարձաւ։

— Այո՛։ Անառարակոյս, պարէպէն ալ պիտի աւերեն։

— Ա՛քսեան պիտի կոթէն։

— Այո՛... Ա՛քսեան ալ պիտի կոթեն։

Ճանի ու Թիէնիօ մրմունջի մը պէս և հազիւ արտաբերուած վանկերու միջոցաւ փոխանակած էին այդ խօսքերը, նոր բացուած դերեզմանի մը վրայ արտասանուած խօսքերու պէս հանդիսաւոր։

Հակառակ ատոր, Ճուլիա լսեց կատարուած խօսակցութիւնը։ կրկնապատկուեցան իր արցունքները և ի վերջոյ փոխուեցան խեղդուկ հիչերու, մինագէս լումիներու և ջղային տագնապի։

Ճանի իր սենեակը տարաւ քոյրը, հանուեցուց ու պառկեցուց։

Էթիէն, առանց իրեն բան մը ըսուելու, գաւաթ մը չաքարախառն ջուր պատրաստեց, մէջը դնելով նարինջի օդչարակ։ Ետքոյ դգալ մը ամոքիչ դեղատ ջուր խառնեց այդ ջուրին մէջ ու Ճուլիայի տարաւ։

— Մօրաքոյր Ճուլիա, խմէ՛ սուրկա։ Ազէկ պիտի գայ։

—Մօրաքոյր Ճանի, ասկէ առաջ կ՚ըսէիք թէ վարձու տալու համար, նորոգութեան պէտք կայ։ Մախելու համար ալ նորոգութիւն պէ՞տք չէ ընել մինչ։

(Շարունակելի)

ՅԱՆԻԷԼ ԼԷԶԻԻԷՕՐ

ԿՆՈՋ ՄԸ ԿԵԱՆՔԸ

ԵՐՐՈՐԴ ՄԱՍ

ՏԻԿԻՆ ԴԵՍՊԱՆՈՒՀԻՆ

Թ.

ԼՈՒԻ ՀՈԳՏԻՆ ՄԻՋ

Երբ Թիէնիօ մտեցաւ, ծերուկ արհեստաւորը քթթեց իր աչքերուն կոպերը։

—Ա՜հ, սխալեր եմ, քրմինչից հայր ժուլնեը։

—Ինչո՞ւ, պարոն, հարցուց տղեկը սիրուն քաղաքավարութեամբ մը։

—Ուրիշ մը կարծեցի քեզ։

—Ա՜հ։

—Ուշպուղէն ես, այնպէս չէ՞. Քօրնէ սթիորդներուն փոքրիկը։

—Մօրաքոյրերս են անոնք։

—Ուրեմն չատ լաւ պարոն մըն ես ինծի համար։

—Ինչո՞ւ, կրկնեց տղան։

—Անիւս դարձնել չես ուզեր հարկաւ։

—Բայց կ՚ուզեմ, գոչեց Թիէնիօ աչխուժով։ Շատ գոհ պիտի ըլլամ։

—Թոյլ չպիտի տան քեզի այդ բանն ընելու։

—Իրոլտուսթիւն ստանալու պէտք չունիմ։ Գիտեմ թէ ըրածս գէշ բան մը չէ, այլ աչխատութիւն մը։

—Հպարտութիւն չունի՞ս մինչ։

—Ինքզինքս հպարտ պիտի զգամ ձեր անիւը դարձնելով։ ըսաւ տղան։

Ջուանագործը, ապշահար, աղեկին նայեցաւ, որ բարեկիրթ վարմունք մը, սիրուն ձեւեր և անթերի խօսակցութիւն մը ունէր, յարգալից և բոլորովին տարբեր՝ Մուրիէի սառնակներէն։

—Կարծեմ թէ դպրոցին մէջ սորվեցուցածներէն աւելի բան գիտես, յարեց ծերուկը։ Օր. Ճանիի համար կ՚ըսեն թէ լաւ կրթութիւն ունի։

—Այնպէս է, բացագանչեց Թիէնիօ։

—Ինչո՞ւ համար կ՚ուզես սորվիլ։

—Ա՜յո՛։

—Անիւս պիտի՞ դարձնես ուրեմն։

—Երբ որ ուզէք։

—Գիտե՞ս թէ ինչ կուսամ այդ աչխատութեան փոխարէն, հարցուց ծերուկը։

—Թուղթի առասան, ըսաւ Թիէնիօ, նորէն կարմրելով և առջի անգամէն աւելի ուժգնօրէն։

—Նէ կամ թէ սուբե։ Կը նախընտրեմ սուբե ապ։

—Կ՚ուզեմ առասան ունենալ։

—Այն առեն, մանչուկս, պարտիս ժամերով աչխատիլ։ Ժամը մէկ սու կը վճարեմ։ Ինչպէս գիտես, Թուղթիկ մըն ալ... Լաւ առասան մը... Առնուազն չորս կիլ պէտք է, ապահովելց սու աբժողութեամբ, Թուղթիկը հարթանէնէն վեր բարձրացնելու համար։

Ջարթանէն ապառաժ մըն է Լուի կիրճերուն վերեւ, ուղղաձիգ ցցուածքով մը լեռնէն անջատուած։ Երեք հարիւր մեթր բարձրութեան վրայ վանական մը ըլլալ կը թուի այդ ժայռը, Թուերուն մէջ մտցուցած ձեռքերը և վիդարով աչքերը ծածկած։

Այդ միջօրէէն յետոյ, տուն դարձին, Թիէնիօ պարտէզին լսեց մօրաքոյր Ճուլիայի սուր ձայնը, որ կը Թրթռար, փղձկելու հակամէտ։

—Սպասէ՛ որ մնռնիմ... Սպասէ՛ որ մնռնիմ՝ այս խեղճ Ուշպուղը, այս սիրելի տունը ծախելու համար, ուր ծնած ենք...

—Բայց անմիջական պէտք մը չկայ, ծախելու, ըսաւ Ճանի։ Այդպիսի բան մը չպրուցեցի քեզի։ Ամէն բանէ պիտի զբաղինք ինքզինքիս, բայց չպիտի ծախենք։

Տղեկը հրեց այն սենեակին դուռը, ուր երկու քոյրերը կը վիճաբանէին։

—Ներողութի՛ւն, մօրաքոյրներս, ա-

—Ուրեմն չունիք այդ պատգային։

— Աւա՛ղ, ա՛յ։ Ներողութիւն չունիք այդ պարագային, գոչեց Ճուլիա իր սուր ձայնով։

Ու պառաւ կինը սկսաւ հեծկլտալ, փոքր աղջկան մը պէս բարձրաձայն հեծկլտալքներով, որոնք պատռտուելով դուրս կ՚ելլէին այդ սմքած կուրծքէն և Թօշնած հէգ չդիմանալքներէն։

— Օ՜ն, սիրելիս, ա՛յ վաղը պիտի ծախուի և ոչ ալ այսօր։ Դեռ առեն ունինք, ըսաւ Ճանի ողջախոհ քաղցրութեամբ մը, մինչ Թիէնիօ կը բռնէր Ճուլիայի ձեռքերը և համբոյրներով կը ծածկէր զանոնք։

Մխիթարիչ առեն իր նայուածքով կը հարցաքննէր Ճանին։ կարծես ըսել կ՚ուզէր. «Ինչպէս կ՚ըլայ որ իմ հարցումս այդ վիճակին մատնեց զանի։»

— Ուշպուղը գնելու առաջարկ կ՚ընեն մեզի, ըսաւ Ճանի մեղմաձայն, խօսքը տղուն ուղղելով։ Մեծ նոր թռանոցը իր ելեկտրական չարժիչ ուժը կ՚առնէ Լուի ուռանքէն, ինչպէս գիտես։ Մեր տունին պէտք ունինք, գայն քակելու և անոր տեղ մեծերանոցներ չինելու համար։ կը հասկնաս։

— Այս տունը քակէն մի, կրկնեց Թիէնիօ, որուն սիրտն դէմքը դէմ դէմ դէպի դարձաւ։

— Այո՛։ Անառարակոյս, պարէպէն ալ պիտի աւերեն։

— Ա՛քսեան պիտի կոթէն։

— Այո՛... Ա՛քսեան ալ պիտի կոթեն։

Ճանի ու Թիէնիօ մրմունջի մը պէս և հազիւ արտաբերուած վանկերու միջոցաւ փոխանակած էին այդ խօսքերը, նոր բացուած դերեզմանի մը վրայ արտասանուած խօսքերու պէս հանդիսաւոր։

Հակառակ ատոր, Ճուլիա լսեց կատարուած խօսակցութիւնը։ կրկնապատկուեցան իր արցունքները և ի վերջոյ փոխուեցան խեղդուկ հիչերու, մինագէս լումիներու և ջղային տագնապի։

Ճանի իր սենեակը տարաւ քոյրը, հանուեցուց ու պառկեցուց։

Էթիէն, առանց իրեն բան մը ըսուելու, գաւաթ մը չաքարախառն ջուր պատրաստեց, մէջը դնելով նարինջի օդչարակ։ Ետքոյ դգալ մը ամոքիչ դեղատ ջուր խառնեց այդ ջուրին մէջ ու Ճուլիայի տարաւ։

— Մօրաքոյր Ճուլիա, խմէ՛ սուրկա։ Ազէկ պիտի գայ։

—Մօրաքոյր Ճանի, ասկէ առաջ կ՚ըսէիք թէ վարձու տալու համար, նորոգութեան պէտք կայ։ Մախելու համար ալ նորոգութիւն պէ՞տք չէ ընել մինչ։

(Շարունակելի)

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՏԱՍՆԱՄՅԱԿ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅԱՆ

Ա. Ալազանի անվան գրադարանում ընթերցողների հետ հանդիպում է կազմակերպել գրող Ալեքսանդր Ծատուրյանը։ Հանդիպումը տեղի կունենա հունվարի 3-ին, ժամը 19-ին։

Ա. Ալազանի անվան գրադարանում ընթերցողների հետ հանդիպում է կազմակերպել գրող Ալեքսանդր Ծատուրյանը։ Հանդիպումը տեղի կունենա հունվարի 3-ին, ժամը 19-ին։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՏԱՍՆԱՄՅԱԿ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

##

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ

ՆՈՐ ՀԱՅԱՀԱՐԳ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ

ՀԱՅԱՀԱՐԳՈՒԹԻՒՆ

ՀԻՆԳ ՏԱՐԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ

ՀԱՅԱՀԱՐԳՈՒԹԻՒՆ

ՀԻՆԳ ՏԱՐԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ

ՆՈՐ ՀԱՅԱՀԱՐԳ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ

ՀԱՅԱՀԱՐԳՈՒԹԻՒՆ

ՀԻՆԳ ՏԱՐԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ

ՆՈՐ ՀԱՅԱՀԱՐԳ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ

ՀԱՅԱՀԱՐԳՈՒԹԻՒՆ

ՀԻՆԳ ՏԱՐԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ

ՆՈՐ ՀԱՅԱՀԱՐԳ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ

ՀԱՅԱՀԱՐԳՈՒԹԻՒՆ

ՀԻՆԳ ՏԱՐԻ